

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันอาชญากรรมได้ทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น เนื่องจากการพัฒนาทางเทคโนโลยีและการเข้าสู่ยุคดิจิทัล ทำให้อาชญากรรมธรรมดาหรืออาชญากรรมบนท้องถนน (Street Crime) ได้มีการพัฒนาออกเป็นหลายรูปแบบ เช่น มีการรวมตัวกันเป็นองค์กรอาชญากรรม มีการกระทำความผิดระหว่างประเทศเป็นอาชญากรรมข้ามชาติ หรือเป็นองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ เมื่อมีการประกอบอาชญากรรมที่มีเจตนากระทำความผิดเพื่อให้ได้เงิน ทรัพย์สินแล้ว เพื่อให้สามารถหลบเลี่ยงจากการถูกดำเนินคดีและริบทรัพย์สิน ก็จะมีการนำเงินหรือทรัพย์สิน ที่หามาได้จากการกระทำความผิดนั้นไปดำเนินการโอน แปรสภาพ เปลี่ยนแปลงเป็นเงิน ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ในอีกรูปแบบหนึ่ง ทำให้ไม่สามารถดำเนินคดีกับตัวผู้กระทำความผิดได้ ถึงแม้จะมีการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด ก็ไม่สามารถติดตามหาเงิน ทรัพย์สิน ผลประโยชน์ที่ได้จากการกระทำความผิดให้เข้าสู่กระบวนการยุติธรรมได้ อันทำให้อาชญากรกลับมามีเงินทุนที่จะดำเนินการประกอบอาชญากรรมต่อไป ซึ่งเรียกว่า “การฟอกเงิน” (Money Laundering)

การฟอกเงินจึงมีลักษณะของการกระทำความผิดด้วยวิธีการต่างๆ ให้เงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดเปลี่ยนเป็นเงิน ทรัพย์สินซึ่งบุคคลทั่วไปหลงเชื่อว่าเป็นเงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย และเป็นรูปแบบที่แพร่หลายมากที่สุดของอาชญากรในการใช้เป็นเครื่องมือในการปกปิด และหาผลประโยชน์จากการกระทำความผิด นอกจากนี้ การฟอกเงินยังก่อให้เกิดผลกระทบทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม อย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ เนื่องจากเงินที่นำมาฟอกเป็นเงินนอกระบบอันไม่ได้เกิดจากผลผลิตทางเศรษฐกิจ โดยมีการกำหนดความผิดมูลฐานอันเป็นความผิดทางอาญาที่เป็นฐานที่จะนำกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินใช้บังคับ ซึ่งกำหนดจากแนวคิด 4 ประการ ด้วยกัน คือ

1) มีลักษณะเป็นความผิดที่มีรูปแบบและวิธีการดำเนินการที่มีลักษณะเป็นองค์กรอาชญากรรม

2) ความผิดที่มีลักษณะของอาชญากรรมมีผลตอบแทนในวงเงินสูง

3) ความผิดที่มีลักษณะปราบปรามยาก

4) ความผิดที่มีลักษณะเป็นภัยต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ

จากแนวคิดดังกล่าวได้มีการนำไปใช้ในการพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายจนปัจจุบันมีความผิดมูลฐาน 29 ฐาน ด้วยกัน ดังนี้

1) ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

2) ความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์หรือความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาในความผิดเกี่ยวกับเพศ เฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหา ล่อไป พาไป หรือรับไว้เพื่อการอนาจารซึ่งชายหรือหญิง เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น หรือความผิดฐานพรากเด็กและผู้เยาว์ เฉพาะที่เกี่ยวกับการกระทำเพื่อหากำไรหรือเพื่ออนาจาร หรือโดยทุจริต ซื่อ จำหน่าย หรือรับตัวเด็กหรือผู้เยาว์ซึ่งถูกพรากนั้น หรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี เฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหา ล่อไปหรือชักพาไปเพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณี หรือที่เกี่ยวกับการเป็นเจ้าของกิจการการค้าประเวณี ผู้ดูแลหรือผู้จัดการกิจการการค้าประเวณี หรือสถานการค้าประเวณี หรือเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเวณีในสถานการค้าประเวณี

3) ความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงประชาชนตามประมวลกฎหมายอาญาหรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน

4) ความผิดเกี่ยวกับการยกยอกหรือฉ้อโกงหรือประทุษร้ายต่อทรัพย์สินหรือกระทำโดยทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน หรือกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ซึ่งกระทำโดยกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบหรือมีประโยชน์เกี่ยวข้อในการดำเนินงานของสถาบันการเงินนั้น

5) ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น

6) ความผิดเกี่ยวกับการกรรโชก หรือรีดเอาทรัพย์สินที่กระทำโดยอ้างอำนาจอัยย์ หรือช่องโหว่ตามประมวลกฎหมายอาญา

7) ความผิดเกี่ยวกับการลักลอบหนีศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

8) ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา

9) ความผิดเกี่ยวกับการพนันตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน เฉพาะความผิดเกี่ยวกับการเป็นผู้จัดให้มีการเล่นการพนันโดยไม่ได้รับอนุญาตโดยมีวงเงินในการกระทำความผิดรวมกันมีมูลค่าตั้งแต่ห้าล้านบาทขึ้นไป หรือเป็นการจัดให้มีการเล่นการพนันทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์

10) ความผิดเกี่ยวกับการเป็นสมาชิกอัยย์ตามประมวลกฎหมายอาญา หรือการมีส่วนร่วมในองค์การอาชญากรรมที่มีกฎหมายกำหนดเป็นความผิด

11) ความผิดเกี่ยวกับการรับของโจรตามประมวลกฎหมายอาญา เฉพาะที่เกี่ยวกับการช่วยจำหน่าย ซื่อ รับจำนำ หรือรับไว้ด้วยประการใดซึ่งทรัพย์สินที่ได้มาโดยการกระทำความผิดอันมีลักษณะเป็นการค้า

12) ความผิดเกี่ยวกับการปลอมหรือการแปลงเงินตรา ดวงตรา แสตมป์ และตั๋วตามประมวลกฎหมายอาญาอันมีลักษณะเป็นการค้า

13) ความผิดเกี่ยวกับการค้าตามประมวลกฎหมายอาญาเฉพาะที่เกี่ยวกับการปลอม หรือการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของสินค้า หรือความผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวกับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาอันมีลักษณะเป็นการค้า

14) ความผิดเกี่ยวกับการปลอมเอกสารสิทธิ บัตรอิเล็กทรอนิกส์ หรือหนังสือเดินทางตามประมวลกฎหมายอาญาอันมีลักษณะเป็นปกติธุระหรือเพื่อการค้า

15) ความผิดเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม โดยการใช้ ยึดถือ หรือครอบครองทรัพยากรธรรมชาติหรือกระบวนการแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติโดยมิชอบด้วยกฎหมายอันมีลักษณะเป็นการค้า

16) ความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อชีวิตหรือร่างกายจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายสาหัสตามประมวลกฎหมายอาญา เพื่อให้ได้ประโยชน์ซึ่งทรัพย์สิน

17) ความผิดเกี่ยวกับการหน่วงเหนี่ยวหรือกักขังผู้อื่นตามประมวลกฎหมายอาญาเฉพาะกรณีเพื่อเรียกหรือรับผลประโยชน์หรือเพื่อต่อรองให้ได้รับผลประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่ง

18) ความผิดเกี่ยวกับการลักทรัพย์ กรรโชก ริดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ฉ้อโกง หรือยักยอก ตามประมวลกฎหมายอาญาอันมีลักษณะเป็นปกติธุระ

19) ความผิดเกี่ยวกับการกระทำอันเป็นโจรสลัดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัด

20) ความผิดเกี่ยวกับการกระทำอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หรือความผิดเกี่ยวกับการกระทำอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับสัญญาซื้อขายล่วงหน้าตามกฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า หรือความผิดเกี่ยวกับการกระทำอันไม่เป็นธรรมที่มีผลกระทบต่อราคาการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าหรือเกี่ยวกับการใช้ข้อมูลภายในตามกฎหมายว่าด้วยการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า

21) ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน เฉพาะที่เป็นการค้าอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และวัตถุระเบิด และความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยุทธภัณฑ์เฉพาะที่เป็นการค้ายุทธภัณฑ์เพื่อนำไปใช้ในการก่อการร้าย การรบ หรือการสงคราม

22) ความผิดเกี่ยวกับการเลือกตั้ง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2561

23) ความผิดเกี่ยวกับการเลือกตั้ง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2561

24) ความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559

25) ความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559

26) ความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556

27) ความผิดตามประมวลรัษฎากรตามมาตรา มาตรา 37 ตรี กำหนดให้เป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

28) ความผิดเกี่ยวกับการบังคับใช้แรงงานหรือบริการ ที่เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำได้รับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

29) ความผิดเกี่ยวกับการกระทำเพื่อจูงใจให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนให้ตนเองหรือผู้สมัครอื่น ใ้ห้งดเว้นการลงคะแนนให้แก่ผู้สมัคร หรือการชักชวนให้ไปลงคะแนนไม่เลือกผู้ใดเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ตามกฎหมายว่าด้วยเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

การที่ประเทศไทยได้กำหนดความผิดมูลฐานจากรายชื่อความผิดทางอาญานั้นถือได้ว่าประเทศไทยมีการกำหนดความผิดมูลฐานตามข้อเสนอแนะของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินอันเป็นแนวทางการระบุงรายชื่อของความผิด แนวทางนี้แต่ละประเทศจะนำไปบัญญัติเป็นกฎหมายภายในของประเทศตน ซึ่งแต่ละประเทศก็มีการนำแนวทางไปใช้ที่แตกต่างกันไป

การกำหนดความผิดมูลฐานอันเป็นเหตุที่มาของความผิดอาญาที่นำไปสู่การกระทำความผิดฐานฟอกเงินอาจจะเป็นการกระทำความผิดอาญาที่เกิดขึ้นนั้นในราชอาณาจักร หรือเกิดขึ้นนอกราชอาณาจักร อาจจะเป็นกรณีที่มีส่วนหนึ่งส่วนใดกระทำในราชอาณาจักรและอีกส่วนหนึ่งกระทำนอกราชอาณาจักรก็ได้ เมื่อพิจารณาจากลักษณะภูมิศาสตร์ของประเทศไทยแล้วจะพบว่า ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีพรมแดนติดกับหลายประเทศ ทั้งเป็นทั้งสถานที่เกิดอาชญากรรม และทางผ่านของการประกอบอาชญากรรม กรณีดังกล่าวจึงมีการเกิดอาชญากรรมระหว่างสองประเทศ หรือมากกว่านั้นขึ้นไป อันมีลักษณะเป็นอาชญากรรมข้ามชาติ ทำให้ประเทศไทยมีการบัญญัติกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินให้ครอบคลุมถึงการกระทำความผิดอาญานอกราชอาณาจักร ดังปรากฏในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 3 วรรคสอง บัญญัติว่า “ความผิดมูลฐานตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงการกระทำความผิดอาญานอกราชอาณาจักร ซึ่งหากการกระทำความผิดนั้นได้กระทำลงนอกราชอาณาจักรจะเป็นความผิดมูลฐานด้วย” ทำให้เห็นว่า การกระทำความผิดอาญานอกราชอาณาจักร ถ้าหากการกระทำความผิดนั้นได้กระทำลงนอกราชอาณาจักรที่อยู่ในความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 และกฎหมายอื่นที่กำหนดให้ความผิดนั้นเป็นความผิดมูลฐาน ก็สามารถนำพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ไปบังคับใช้ได้

แต่ถ้าหากมีการกระทำความผิดอาญาที่มีการกำหนดเป็นความผิดมูลฐาน นอกราชอาณาจักร แต่การกระทำความผิดนั้นยังไม่ได้มีการบัญญัติเป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายภายในของประเทศไทย ถ้าหากมีการนำเงิน หรือทรัพย์สิน ที่ได้มาโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายมาแปรสภาพเป็นเงินที่ได้มา โดยถูกต้องตามกฎหมาย ก็ไม่สามารถดำเนินการความผิดฐานฟอกเงินกับบุคคลดังกล่าวได้ หรือกลับกันในกรณีที่หากคนไทยกระทำความผิดทางอาญาในประเทศไทย แต่การกระทำความผิดอาญานั้นไม่ได้อยู่ในความผิดมูลฐานทั้ง 29 ฐาน หากมีการนำเงินหรือทรัพย์สินไปฟอกเงินที่ต่างประเทศ ก็ไม่สามารถดำเนินการความผิดฐานฟอกเงินตามกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินกับบุคคลดังกล่าวได้ แม้ว่ากระทำความผิดนั้นจะอยู่ในความหมายของคำว่าความผิดมูลฐานของต่างประเทศก็ตาม

จากที่กล่าวมาการกำหนดความผิดมูลฐานเป็นมูลเหตุที่นำไปสู่การดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดฐานฟอกเงิน ซึ่งการกำหนดความผิดมูลฐานที่ครอบคลุมและกว้างขวางจะมีส่วนช่วยในการตัดวงจรการประกอบอาชญากรรม โดยเป็นไปตามคำกล่าวในวิจัยเรื่อง การกำหนดความผิดฐานฟอกเงิน

ที่ผู้กระทำเป็นองค์อาชญากรรมข้ามชาติและมาตรการรวมทั้งความร่วมมือระหว่างประเทศในการปราบปรามการฟอกเงินและมาตรการยึดอายัดและริบทรัพย์สิน ของศาสตราจารย์วีระพงษ์ บุญโญภาส ที่ว่า ประเทศที่กำหนดฐานความผิดในการฟอกเงินไว้จำนวนมาก นอกจากจะส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของการปราบปรามการฟอกเงินแล้ว ยังถือได้ว่า เป็นการเพิ่มความศักดิ์สิทธิ์ของกฎหมายฟอกเงิน เพราะจำนวนความผิดมูลฐานที่กว้างขวางที่ครอบคลุมการกระทำความผิดที่ได้เงินหรือทรัพย์สินจากการกระทำความผิดที่นำเงินหรือทรัพย์สินนั้นไปแปรสภาพให้เป็นเงินหรือทรัพย์สินที่ชอบด้วยกฎหมาย หากมีการกำหนดความผิดมูลฐานจำนวนมากและชัดเจน ก็จะส่งผลกระทบต่อการดำเนินคดีกับบุคคลที่แปรสภาพเงินหรือทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำความผิด¹

งานวิจัยฉบับนี้จึงมีความประสงค์ที่จะศึกษาแนวทางในการกำหนดความผิดมูลฐานของมาตรฐานสากล และประเทศต่างๆ ในกลุ่มประเทศอาเซียน ได้แก่ ประเทศบรูไน ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) มาเลเซีย สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม แล้วจะทำให้ทราบแนวทางการกำหนดความผิดมูลฐานของประเทศในกลุ่มอาเซียนที่จะได้นำมาใช้ในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และนำคำตอบที่ได้มาพัฒนาการกำหนดความผิดมูลฐานและทำให้การป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของประเทศไทยมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อตอบใจยุทธการวิจัย

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการฟอกเงิน และแนวคิดในการกำหนดความผิดมูลฐาน
2. เพื่อศึกษาแนวทางของการกำหนดความผิดมูลฐานสากลที่กลุ่มประเทศอาเซียนนำไปใช้
3. เพื่อวิเคราะห์แนวทางการกำหนดความผิดมูลฐานของกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในกลุ่มประเทศอาเซียน

3. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

3.1 การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์แนวทางการกำหนดความผิดมูลฐานของประเทศไทยตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 กับกลุ่มประเทศอาเซียน โดยศึกษาเกี่ยวกับความผิดมูลฐานตามกฎหมายของประเทศบรูไน ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) มาเลเซีย สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม เพื่อเปรียบเทียบการ

¹ วีระพงษ์ บุญโญภาส และคณะ. (2546). รายงานการวิจัย การกำหนดความผิดมูลฐานฟอกเงินที่ผู้กระทำเป็นองค์อาชญากรรมข้ามชาติ และมาตรการรวมทั้งความร่วมมือระหว่างประเทศในการปราบปรามการฟอกเงินและมาตรการยึดอายัด และริบทรัพย์สิน (ระยะที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. หน้า 179

กำหนดความผิดของแต่ละประเทศ ว่าเป็นไปตามแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการฟอกเงิน และตาม
ข้อเสนอแนะของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน

3.2 ลักษณะของงานวิจัยที่นำมาวิเคราะห์ประกอบด้วย

3.2.1 รายงานการวิจัย

3.2.2 บทความทางวิชาการ

4. ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ทำให้ทราบแนวทางของการกำหนดความผิดมูลฐานของกลุ่มประเทศอาเซียน
2. ทำให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนากฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
3. ทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้แนวทางในการ
กำหนดความผิดอาญาที่เป็นความผิดมูลฐาน

5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 กฎหมาย เอกสาร บทความที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินที่เกี่ยวข้อง
การกำหนดแนวทางความผิดมูลฐานของกลุ่มประเทศอาเซียน

5.2 งานวิจัยเกี่ยวข้องกับการกำหนดความผิดมูลฐานของประเทศไทยกับกลุ่มประเทศ
อาเซียน

6. ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แนวทางการกำหนดความผิดมูลฐานในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
ของกลุ่มประเทศอาเซียนเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ที่ใช้วิธีการศึกษาด้วย
การวิจัยเอกสาร (Document Research) รวมถึงรายงานการวิจัย บทความทางวิชาการ ข้อมูลทาง
อินเทอร์เน็ต และกฎหมายที่เกี่ยวข้องทั้งของประเทศไทยและต่างประเทศ